

ת"פ 50288/08/15 - מדינת ישראל נגד כפיר דהן

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 50288-08-15 מדינת ישראל נ' דהן

בפני: כב' השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד איליה קורן תביעות לכיש

נגד

הנאשם

כפיר דהן

ע"י ב"כ עו"ד פלומו בשמו של עו"ד גרובס

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של הסגת גבול, בניגוד להוראות סעיף 447 (א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
2. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, ביום 21.8.2015, הנאשם הגיע יחד עם אחר לדירה ברח' הגלבוש 17 בקיבוץ עין צורים, נכנס לחצר הבית ונשען על התריס, וזאת עשה בכוונה לבצע גניבה, אולם נתפס בכף.

טיעוני הצדדים

3. במסגרת הסדר הטיעון הודיעו הצדדים כי לחובת הנאשם מאסר בר הפעלה, כאשר המאשימה תבקש להפעילו ואילו הסניגור יבקש להאריך את תוקפו של המאסר על תנאי.
4. המאשימה טענה לעונש בחומרה. היא הפנתה לעובדה כי לחובתו של הנאשם שבע הרשעות קודמות והוא אף ריצה מאסרים בפועל. הוא ביצע את העבירה כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, שהוטל עליו רק חמישה חודשים לפני ביצוע העבירה, ולא הרתיעו לשוב ולבצע עבירה נוספת. התובעת הדגישה כי נסיבות האירוע הן חמורות, כאשר מדובר בכניסה לחצר במטרה לבצע גניבה בשעת לילה מאוחרת, כאשר העבירה לא הושלמה רק בגלל שהנאשם נתפס. המאשימה טענה למתחם ענישה שבין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל והגישה פסיקה מחמירה לעניין זה. עוד נטען כי התסקירים השליליים בעניינו של הנאשם, מחייבים הפעלת המאסר על תנאי והטלת מאסר בפועל ממש, מה גם ששותפו של הנאשם לעבירה נדון לששה חודשי מאסר בפועל ממש.
5. ההגנה טענה, כי זהו המקרה בו יש מקום להארכת המאסר על תנאי, חרף העדר המלצה של שירות המבחן. מדובר בכתב אישום שעבר תיקון משמעותי, מעבירה של התפרצות לעבירה של הסגת גבול.

הנאשם טען מלכתחילה כי מדובר בהסגת גבול בלבד, והזמן הרב מאז ביצוע העבירה, חלף בעיקרו לנוכח טענת המאשימה, כי תוכל להוכיח עבירה של התפרצות, טענה שהופרכה בראיות והביאה בסופו של דבר להסדר הטיעון. הסניגור טען כי מדובר בעבירה קלה יחסית, שמתחם הענישה בגינה מתחיל ממאסר על תנאי. נכון ששירות המבחן לא המליץ על הארכת המאסר על תנאי, אולם עמדת שירות המבחן ניתנה בגלל שהנאשם שינה את גישתו, הודה ולקח אחריות, בניגוד לגישתו בעבר. נטען כי לא ראוי לזקוף לחובתו של נאשם, את העובדה שבחר בסופו של יום לקחת אחריות על מעשיו. באשר למאסר שנגזר על השותף, נטען כי הוא ממילא היה עצור בתיק אחר, ולכן יכול היה להסכים למאסר בפועל שאין בו למעשה שום עונש ממשי. הסניגור הגיש מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם, וביקש ככל הניתן להימנע מהטלת מאסר, ולו בעבודות שירות, שכן הנאשם עלה על דרך נורמטיבית ושיקומו עשוי להיפגע אם ישלח למאסר או לעבודות שירות.

6. הנאשם עצמו ביקש לשאת דברים, הוא ציין כי שירות המבחן לא הציע לו הליך טיפולי, כי הוא מתחרט על העבירה שהוא ביצע. הוא מבין שעשה דבר שאיננו ראוי. מאז ששוחרר ממאסר, הוא חזר למושב והוא עובד ועולה על דרך הישר.

מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, הרי שלפני שבית המשפט גוזר את הדין, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם, בהתאם לערך המוגן ולמידת הפגיעה בו, לנסיבות העבירה, ולפסיקה הנוהגת. בענייננו, תוקן כתב האישום באופן ממשי. העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה של עוון בלבד, כאשר נכנס לחצר של בית בכוונה לגנוב אופניים. הפגיעה בערך המוגן איננה פגיעה גדולה ומגמת הפסיקה בעבירות של הסגת גבול, היא במקרים רבים הסתפקות בענישה צופה פני עתיד.

8. בנסיבות אלה מתחם העונש ההולם עומד על בין מאסר על תנאי ועד לארבעה חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

9. לנוכח טיב העבירה בה הורשע הנאשם, בהחלט ניתן לשקול הארכת המאסר על תנאי. בנסיבות אלה, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

10. תסקיר שירות המבחן מיום 16.10.18 פירט את נסיבות חייו של הנאשם. מדובר בנאשם בן 30 נשוי ואב לארבעה ילדים, אשר עובד באופן סדיר. שירות המבחן ציין בתסקיר הראשון, כי הנאשם לא לקח אחריות על המעשים, שכן טען כי לא היתה כל כוונה לבצע גניבה. שירות המבחן התרשם מהפנמת נורמות חשיבה והתנהגות שוליים. לזכותו של הנאשם, צוין כי בשנים האחרונות הוא עורך מאמצים לשמור על יציבות במישור התעסוקתי, אך עדין קיים סיכון להישנות דומה מצדו בעתיד. בתנאים הנוכחיים בהם הנאשם צורך סמים ושולל נזקקות טיפולית, נמנע שירות המבחן מכל המלצה טיפולית, נמנע מהמלצה להאריך את המאסר על תנאי, והמליץ לבחון ענישה במאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות.

11. תסקיר משלים מיום 5.2.19 הדגיש, כי הפעם הודה הנאשם בביצוע עבירה ובכוונה לגנוב

אופניים. לנוכח הגרסאות השונות של אירוע העבירה, התרשם שירות המבחן מחוסר אותנטיות בהתייחסות לעבירה. הנאשם ביקש שלא להטיל עליו מאסר בעבודות שירות, שכן הדבר יפגע בפרנסתו, הוא הודה שהוא עושה שימוש מזדמן בקנבוס, והביע עמדה הנותנת לגיטימציה לשימוש כזה. לנוכח חוסר רצון להליך טיפולי, נמנע גם הפעם שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית והתסקיר נעדר המלצה על הארכת המאסר על תנאי.

גזירת הדין

12. בהעדר המלצה טיפולית, נראה כי אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40 ד' (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ויש לגזור את הדין בתוך המתחם.
13. לחובתו של הנאשם שבע הרשעות קודמות. בין השאר לאחרונה, ביום 15.11.16, מועד שהוא לאחר ביצוע העבירה הנוכחית, הורשע בעבירות של סחר בסמים ונדון לשבעה חודשי מאסר בפועל.
14. ההכרעה בתיק איננה פשוטה: לחובתו של הנאשם - מדובר בנאשם עם עבר פלילי מכביד, אשר ריצה לאחרונה מאסר בגין עבירות סמים חמורות. התסקירים הם שליליים בעיקרם, כאשר שירות המבחן התרשם כי ישנו סיכון להישנות עבירות פליליות בעתיד. לזכותו של הנאשם - מדובר בעבירה קלה יחסית של הסגת גבול אשר בוצעה לפני כמעט ארבע שנים. כעולה מהודעתו של הנאשם שהוגשה לבית המשפט, מלכתחילה הוא הודה בעבירה של הסגת גבול, אולם המאשימה התעקשה כי מדובר בהתפרצות, עד שבסופו של דבר קיבלה את עמדתו הראשונית.
15. יצוין כי לא היה מקום לטרוניה של הסניגור המלומד כנגד שירות המבחן: שירות המבחן הוא גורם מקצועי בתחום הטיפול המהווה את ידו הארוכה של בית המשפט במישור הטיפולי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוהג בחוסר אותנטיות, כשתחילה הכחיש כוונה לבצע גניבה ולאחר מכן הודה בכוונה כזו. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. בנסיבות כאלה, העמדה של הימנעות מהמלצה להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו, היא עמדה סבירה, ואין לנאשם להלין אלא על עצמו.
16. ההלכה הפסוקה קבעה כי ככלל, ראוי להפעיל מאסר על תנאי כאשר מבוצעת עבירה תוך כדי תקופת התנאי, שכן מאסר על תנאי הוא למעשה עונש בגין העבירה הקודמת, שרק ביצועו נדחה והותנה בתנאי של ביצוע עבירה נוספת תוך תקופת התנאי. סעיף 56 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, מאפשר אמנם להאריך מאסר על תנאי, אם בית המשפט לא מטיל עונש מאסר, אולם על בית המשפט לנקוט בדרך זו רק אם: **"שוכנע בית המשפט כי בנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"**. מכאן שהכלל הוא הפעלת מאסר על תנאי והחריג, שנטל השכנוע בגינו מוטל על הנאשם הוא הארכת המאסר על תנאי. בעניין פלונית (ע"פ 11092/07 פלונית נ' מדינת ישראל, (02/06/2011)), הובהר כך: "סעיפים 55 ו-56 לחוק העונשין מורים כי בית המשפט יצווה על הפעלת עונש המאסר המותנה כנגד מי שהורשע במהלך תקופת התנאי, כאשר החריג לכלל זה הוא שבית משפט, שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו עונש מאסר בשל אותה עבירה, רשאי לצוות מטעמים שיירשמו על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה שלא תעלה על שנתיים נוספת. מובן

שככל שבתי המשפט ימעטו לחרוג מן הכלל של הפעלת התנאי, כך יגדל כוחו המרתיע של המאסר המותנה...".

17. ההכרעה אם להפעיל את המאסר על תנאי או להאריכו, איננה הכרעה פשוטה. כמתואר לעיל, הכלל הוא הפעלת מאסר על תנאי והחריג הוא הארכתו. התסקיר שלילי ואיננו ממליץ על הארכה. ההחלטה הטבעית והמתבקשת היא אפוא הפעלת המאסר על תנאי. עם זאת, מדובר בעבירה קלה שנעברה לפני כמעט ארבע שנים. מדובר בנאשם שעובד באופן מסודר, כאשר שליחתו למאסר, ולו בעבודות שירות, תפגע בהליך השיקומי. מדובר במאסר על תנאי בגין אירוע משנת 2008 (!), לפני עשור.
18. יודגש כי הנאשם נדון לתקופת מאסר בגין עבירות אחרות לאחר האירוע הנוכחי. אם המדינה היתה מסכימה מלכתחילה כי מדובר בהסגת גבול בלבד, אפשר שהנאשם היה מצרף תיק זה, ולנוכח העובדה שמדובר בהסגת גבול בלבד, ייתכן כי המאסר על תנאי היה מופעל בחופף לעונש שנגזר עליו באותו עניין.
19. הבאתי בחשבון גם את העובדה כי הנאשם היה עצור בתיק זה מיום 23.8.15 עד ליום 2.9.19, היינו כעשרה ימי מעצר.
20. עוד יש לזכור, כי הארכת מאסר על תנאי אפשרית פעם אחת בלבד. ההארכה בתיק זה, תחייב הפעלתו של המאסר על תנאי, אם הנאשם ישוב לסורו, כך שהחרב תיוותר מונחת על צווארו, והדבר ידרבן אותו שלא לשוב לביצוע עבירות, מעבר למאסר קצר בעבודות שירות.
21. המלצת שירות המבחן היא רק המלצה. על בית המשפט להכריע תוך מתן משקל של ממש להמלצת שירות המבחן, אולם אין בהמלצה כדי להחליף את שיקול הדעת השיפוטי. בענייננו, שמדובר בעבירה קלה יחסית, שנעברה לפני קרוב לארבע שנים, כאשר כעולה ממכתב המעביד, עלה הנאשם על דרך הישר. הוא עובד באופן מסודר, ושליחתו למאסר, אפילו בעבודות שירות, עלולה לפגוע בהליך שיקומי זה וביציבות התעסוקתית שהיא תנאי הכרחי לשיקום. המאסר על תנאי הוא מתיק משנת 2008 (אם כי נגזר בשנת 2015). שילוב נסיבות אלה, מלמד כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי, כלשון סעיף 56 לחוק העונשין, ומצדיק להימנע מהפעלתו.
22. אשר על כן, לאחר שאני שוקל את כל השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. אני מחדש מאסר על תנאי בן שלושה חודשים מת"פ 1118/08 (שלי' בית שמש) שהוטל על הנאשם ביום 30.3.15, בגין כל עבירת רכוש, לתקופה נוספת של שנתיים מהיום.
- ב. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.19.
23. העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
24. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019 במעמד הצדדים.